

ΠΑΠΑ-ΦΛΕΣΣΑΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2011 ΤΕΥΧΟΣ ΝΟ. 43 ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΦΛΕΣΣΑΙΩΝ «Ο ΠΑΠΑ-ΦΛΕΣΣΑΣ»

Αγίου Σίλα 29, Νέα Πεντέλη, 15236, Τηλ. 210 6138059 ΦΑΞ 210 8037827, www.flessas.eu e-mail tflessas@flessas.eu

Ζήτω η 25η Μαρτίου 1821.

Ο κόσμος μας έλεγε τρελούς.

Ημείς αν δεν είμεθα τρελοί, δεν εκάναμεν την επανάσταση, διατί ηθέλαμε συλλογισθεί πρώτον δια πολεμοφόδια, καβαλλάρια μας, πυροβολικό μας, ηθέλαμε λογαριάσει τη δύναμη την ιδικήν μας και την τούρκικη δύναμη. Τώρα οπού τελειώσαμε με καλό τον πόλεμό μας, μακαριζόμεθα, επαινόμεθα. Αν δεν ευτυχούσαμε, ηθέλαμε τρώγει κατάρες, αναθέματα...

Οι περισσότεροι απ' αυτούς στην αρχή της επανάστασης ήταν χωρίς άρματα κι άλλοι είχαν μαχαίρας, άλλοι σουγκιά και αι σημαία των περισσοτέρων ήταν τσεμπέρες των γυναικών των. Ερωτούσαν οι απλοί Έλληνες τότε ο ένας τον άλλο τι εμαζώχθημεν εδώ και τι θα κάνομε. Οι δε καπεταναίοι τους έλεγαν ότι εμαζώχθημεν να σκοτώσουμε τους Τούρκους δια να ελευθερωθώμεν".

Αυτές οι αφηγήσεις του Κολοκοτρώνη και του υπασπιστή του και ιστοριογράφου Φωτάκου δείχνουν εύγλωττα τις δυσκολίες του Μεγάλου Ξεσηκωμού του '21, το παράτολμο εγχείρημα των ρακένδυτων Ελλήνων να τα βάλουν με την Οθωμανική Αυτοκρατορία για ν' αποκτήσουν την ελευθερία τους την οποία αρχικά έπρεπε οι ίδιοι να συλλάβουν ως ιδέα αποβάλλοντας τη νοοτροπία του ραγιά και έπειτα ν' αγωνιστούν για την αποτίναξη του τουρκικού ζυγού.

Αλλά πως οι Έλληνες μετά από τετρακόσια χρόνια δουλείας επαναστάτησαν αποζητώντας τη λευτεριά και την εθνική ανεξαρτησία;

Χάρη στην ύπαρξη φωτισμένων ανθρώπων οι οποίοι με το λόγο τους "ξύπνησαν" την εθνική συνείδηση. Ο Κοσμάς ο Αιτωλός συμβούλευε:

"Δε βλέπετε ότι το γένος μας αγρίευσεν από την αμάθεια και εγίναμε όλοι ωσάν θηρία; Δια τούτο σας συμβουλεύω να κάμετε σχολείο. Να σπουδάσετε κι εσείς αδελφοί... Το σχολείο φωτίζει τους ανθρώπους. Και εσείς γονείς, να παιδεύεται τα παιδιά σας εις τα χριστιανικά ήθη, να τα βάνετε να μανθάνουν γράμματα. Να κάμετε τρόπο εδώ εις την χώρα σας να βρήτε έναν διδάσκαλον να τον πληρώνετε να σας μαθαίνη τα παιδιά σας, ότι αμαρτάνετε πολύ να τα αφήνετε αγράμματα και τυφλά. Και μη μόνο φροντίζετε να τους αφήνετε πλούτη. Καλύτερα να τα αφήνετε φτωχά και γραμματισμένα, παρά πλούσια και αγράμματα".

Αλλά δεν ήταν μόνο η καταπίεση και η ανελευθερία ο μοναδικός λόγος της επανάστασης του '21. Ήταν η πίστη σε διαχρονικές αξίες και η συνειδητοποίηση της εθνικής ταυτότητας.

Διαβάζουμε στον όρκο των Φιλικών: "Ορκίζομαι εις σε, ω ιερά και αθλία πατρίς! Ορκίζομαι εις τα πολυχρόνιους βασάνους σου. Ορκίζομαι εις τα πικρά δάκρυα, τα οποία τόσους αιώνας έχυσαν τα ταλαιπώρα τέκνα σου!

Εις τα ίδια μου δάκρυα τα οποία χύνω κατ' αυτήν την στιγμήν! Εις τη μέλλουσαν ελευθερίαν των ομογενών μου ότι αφιερώνομαι όλος εις σε. Εις το εξής συ θέλεις είσαι η αιτία και ο σκοπός των διαλογισμών μου, το όνομά σου ο διαλογισμός των πράξεών μου και η ευτυχία σου ανταμοιβή των κόπων μου".

Ο Μακρυγιάννης στ' απομνημονεύματά του έχει αντιληφθεί τη βαθύτερη σημασία του Αγώνα: "Είχα δυο αγάλματα περίφημα, μια γυναίκα κι ένα βασιλόπουλο, ατόφια - φαίνονταν οι φλέβες, τόση εντέλεια είχαν. Όταν χάλασαν τον Πόρο, τα' χαν πάρει κάτι στρατιώτες και στ' Άργος θα τα πουλούσαν κάτι Ευρωπαίων - χίλια τάλλαρα γύρευαν... Πήρα τους στρατιώτες και τους μίλησα: Αυτά και δέκα χιλιάδες τάλλαρα να σας δώσουνε, να μην καταδεχτείτε να βγουν από την πατρίδα μας. Γι' αυτά πολεμήσαμε!".

Επίκαιρο και διαχρονικό είναι το μήνυμά του προς εμάς τους Νεοέλληνες και όλους τους επιγόνους:

"Τούτην την πατρίδα την έχομεν όλοι μαζί, και σοφοί κι αμαθείς και πλούσιοι και φτωχοί και πολιτικοί και

ΠΑΠΑ-ΦΛΕΣΣΑΣ

στρατιωτικοί και οι πλέον μικρότεροι άνθρωποι. Το λοιπόν δουλέψαμε όλοι μαζί, να την φυλάμεν κι όλοι μαζί και να μην λέγη ούτε ο δυνατός "εγώ", ούτε ο αδύνατος. Ξέρετε πότε να λέγει ο καθείς "εγώ"; Όταν αγωνιστεί μόνος του να φκείαση ή να χαλάση, να λέγη εγώ, όταν όμως αγωνίζονται πολλοί να φκείασουν, τότε να λένε "εμείς". Είμαστε εις το "εμείς" κι όχι εις το "εγώ".

Θα κλείσουμε την αναφορά στη φετινή εθνική επέτειο της 25ης Μαρτίου και το νόημά της με τις συμβουλές του Κολοκοτρώνη προς τους νέους:

"Να μην έχετε πολυτέλεια, να μην πηγαίνετε στους καφενέδες και τα μπιλιάρδα. Να δοθείτε εις τας σπουδάς σας, και καλλίτερα να κοπιάσετε ολίγον δύο και τρεις χρόνους, και να ζήσετε ελεύθεροι εις το επίλοιπον της ζωής σας, παρά να περάσετε τεσσάρους, πέντε χρόνους τη νεότητά σας και να μείνετε αγράμματοι.

Να σκλαβωθείτε εις τα γράμματά σας. Η προκοπή σας και η μάθησή σας να μη γίνει σκεπάρνι μόνο δια το άτομό σας, αλλά να κοιτάζει το καλό της Κοινότητος, και μέσα εις το καλό αυτό ευρίσκεται και το δικό σας...

Εις εσάς μένει να στολίσετε τον τόπο όπου εμείς ελευθερώσαμε. Και δια να γίνει τούτο, πρέπει να έχετε ως θεμέλια της πολιτείας, την ομόνοια, την θρησκεία και την ελευθερία".

ΟΙ ΠΤΩΧΕΥΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.

Η μελέτη της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας μας βοηθάει να ερμηνεύσουμε πιο αποτελεσματικά τα σημερινά φαινόμενα και να «προβλέψουμε» τις επερχόμενες πολιτικές εξελίξεις. Η εμπλοκή του διεθνούς παράγοντα στην εσωτερική ζωή της Ελλάδας, οικονομικής και πολιτικής, εμφανίζεται από τα πρώτα χρόνια της ελληνικής επανάστασης και συνεχίζεται ως τις μέρες μας. Η ευθύνη ωστόσο για τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις βαραίνει πρωτίστως την ελληνική ιθύνουσα τάξη (αριστοκρατική και αστική) και τους πολιτικούς της εκπροσώπους που κυβέρνησαν αυτόν τον τόπο από τη μέρα της «ανεξαρτησίας» του μέχρι σήμερα.

Μπροστά στο ενδεχόμενο μιας πτώχευσης εξαιτίας του τεράστιου εξωτερικού δημόσιου χρέους είναι ανάγκη να αναμοχλεύσουμε τις αντίστοιχες περιπτώσεις του 19ου και του 20ου αιώνα. Η πρώτη επίσημη ελληνική πτώχευση μας πηγαίνει πίσω στο 1827, πριν ακόμη αναγνωριστεί το «Βασίλειον της Ελλάδος», όταν η ελληνική διοίκηση του Ιωάννη Καποδίστρια αδυνατεί να πληρώσει τα τοκοχρεωλύσια των «δανείων της Ανεξαρτησίας». Έκτοτε, το ελληνικό αστικό κράτος θα κηρύξει πτώχευση τρεις ακόμη φορές (1843, 1893/97, 1932).

Οι πτωχεύσεις αυτές συνέβαλαν πάντοτε σε πολιτικές ανακατατάξεις και σε παρεμβάσεις των μεγάλων δυνάμεων. Παίρνοντας υπόψη αυτή την ιστορική εμπειρία η ελληνική αριστερά χρειάζεται να χαράξει μια νέα πολιτική που θα οδηγήσει τον ελληνικό λαό στην ανατροπή των σημερινών του αδιεξόδων.

Η ΠΡΩΤΗ ΠΤΩΧΕΥΣΗ ΤΟΥ 1827

Η αναγνώριση της ελληνικής ανεξαρτησίας ήταν προϊόν των πολεμικών επιτυχιών των ελλήνων κυρίως από το 1821 ως το 1824, του φιλελληνικού κινήματος αλλά και του ανταγωνισμού των μεγάλων δυνάμεων της εποχής. Το πρωτόκολλο του Λονδίνου του 1830 αποτελεί έναν «έντιμο» συμβιβασμό για τα συμφέροντα τους. Το νεοϊδρυθέν ελληνικό προτεκτοράτο υπήρξε δέσμιο του διεθνούς συστήματος ασφαλείας αλλά και του βρετανικού κυρίως χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου.

Οι χρηματοπιστωτικοί οίκοι του Λονδίνου εκχώρησαν το 1824 και 1825 τα περιβόητα «δάνεια της ανεξαρτησίας» με επαχθείς όρους για τους επαναστατημένους Έλληνες. Ένα μόνο μικρό ποσό από τα συνολικά ποσά των δανείων δαπανήθηκε για τις ανάγκες της επανάστασης. Το μεγαλύτερο σπαταλήθηκε στην προπληρωμή τόκων και προμηθειών, στα χρηματιστήρια της Ευρώπης ή σε παραγγελίες πολεμικού υλικού που ποτέ δεν έφτασε στην Ελλάδα! Το πιο επαχθές όμως μέτρο που προβλέπονταν για την αποπληρωμή των δανείων ήταν η υποθήκευση των «εθνικών κτημάτων» που είχαν εγκαταλειφθεί από τους Τούρκους ιδιοκτήτες τους.

Το 1827 ο Ιωάννης Καποδίστριας απευθύνει έκκληση στις μεγάλες δυνάμεις για χορήγηση νέου δανείου. Ο Κυβερνήτης υπολόγιζε ότι έτσι θα μπορούσε να ξεπληρώσει ένα μέρος των τόκων των προηγούμενων δανείων και με τα υπόλοιπα να ανορθώσει την κατεστραμμένη ελληνική οικονομία. Όμως η απάντηση ήταν αρνητική. Οι ξένοι δανειστές δεν είχαν διάθεση να παραχωρήσουν νέα δάνεια στους Έλληνες. Υπό αυτές τις συνθήκες και μπροστά στην αδυναμία εξυπηρέτησης των δανείων της ανεξαρτησίας η ελληνική διοίκηση οδηγείται στην πτώχευση.

Για την αντιμετώπιση της κατάστασης ο Καποδίστριας στράφηκε σε ένα εσωτερικό κυρίως πρόγραμμα ανοικοδόμησης της οικονομίας που προκάλεσε όμως την αντίδραση τόσο του εξαθλιωμένου λαού που

ΠΑΠΑ-ΦΛΕΣΣΑΣ

ζητούσε την αναδιανομή των «εθνικών γαιών» όσο και των προκρίτων που αισθάνθηκαν ότι παραμερίζονται από τα κέντρα άσκησης της εξουσίας.

Η ΒΑΥΑΡΙΚΗ ΜΟΝΑΡΧΙΑ: Η ΠΤΩΧΕΥΣΗ ΤΟΥ 1843 ΚΑΙ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ 3ΗΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Για την διασπάθιση των «δανείων της ανεξαρτησίας» ευθύνονται ως ένα βαθμό και οι ίδιοι οι Έλληνες καθώς ένα τμήμα τους δόθηκε για την διεξαγωγή των εμφυλίων πολέμων στα χρόνια της επανάστασης. Θα πρέπει ωστόσο να αναγνωρίσουμε ότι η αποδοχή από τη μεριά τους των ληστρικών δανείων ήταν εν μέρει δικαιολογημένη με βάση τις πολεμικές συνθήκες, την διάλυση της οικονομίας και κυρίως την ανάγκη για διεθνή αναγνώριση.

Με την ίδρυση του ελληνικού κράτους και την επιβολή του Όθωνα ως βασιλιά το 1832, οι μεγάλες δυνάμεις και η ξενόφερτη βαυαρική διοίκηση συνέχισαν την καταλήστευση του ελληνικού λαού.

Ο ερχομός του συνοδεύτηκε από εγγυήσεις για την παροχή δανείου 60 εκ. γαλλικών φράγκων (που δεν είχε δοθεί το 1827). Μέχρι το 1833 είχαν εκχωρηθεί τα 2/3 του δανείου. Στην πραγματικότητα το ποσό που έφτασε και πάλι στην Ελλάδα ήταν πολύ μικρότερο ενώ το μεγαλύτερο μέρος του δαπανήθηκε στο στρατό, την κρατική γραφειοκρατία και την εξυπηρέτηση των δανειακών υποχρεώσεων. Παράλληλα, τα «εθνικά κτήματα» συνέχιζαν να είναι υποθηκευμένα.

Μέχρι το 1843 η οικονομική ανάκαμψη δεν φαινόταν πουθενά. Η χώρα αδυνατούσε να εκπληρώσει το δημόσιο χρέος της. Οι ξένες δυνάμεις αρνήθηκαν να καταβάλουν την τρίτη δόση του δανείου του 1832. Ο Όθωνας αναγκάστηκε να κηρύξει επίσημη πτώχευση εκλιπαρώντας για νέες πιστώσεις.

Υπό τον φόβο της εισβολής των μεγάλων δυνάμεων και κάτω από την υπόδειξή τους προχωρεί στη μείωση των τακτικών δαπανών που περιλαμβάνει και περικοπές μισθών. (Συνέχεια στη σελίδα 2)

Ο Βαυαρός βασιλιάς και οι σύμβουλοι του αφού πρώτα συντέλεσαν στην οικονομική παράλυση τους κράτους, στη συνέχεια προσπάθησαν να ικανοποιήσουν τον ξένο παράγοντα βάζοντας στην γκιλοτίνα τα συμφέροντα του ελληνικού λαού.

Η διάσκεψη που συνήλθε στο Λονδίνο έθεσε αυστηρούς όρους για την καταβολή των ελληνικών οφειλών, όρισε επιτροπή ελέγχου της ελληνικής οικονομίας και επέβαλε την εκχώρηση όλων των εθνικών πόρων για την εξυπηρέτηση των δανείων.

Η οικονομική κρίση, η χρεοκοπία και μια σειρά άλλων πολιτικών παραγόντων έθεσαν τη βάση για την παρέμβαση στα πολιτικά πράγματα της χώρας ενός στρατιωτικού κινήματος που τύγχανε της υποστήριξης ή της ανοχής των πολιτικών κομμάτων και του ελληνικού λαού. Οι κινηματίες συμπύκνωσαν τα πολιτικά, οικονομικά και θεσμικά αιτήματα στην απαίτηση για παραχώρηση συντάγματος. Στις 3 Σεπτεμβρίου όταν υπογράφονταν στο Λονδίνο η συμφωνία για τις υποχρεώσεις της Ελλάδας ο λαός στην Αθήνα περικύκλωνε το παλάτι. Κάτω από αυτό το βάρος ο Όθωνας αναγκάστηκε να αποδεχθεί τη θέσπιση συντάγματος. Το σύνταγμα ψηφίστηκε τον Μάρτιο του 1844.

ΔΙΟΙΓΗΣΕΙΣ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ.

Έπηγα εις την Ζάκυνθον εις τα 1805 τον Αύγουστο, ομιλώ μέ τον Αρχηγόν των Ρωσικών στρατευμάτων, και μέ λέγει ότι ο Αυτοκράτωρ τον διέταξε να παραδεχθή εις την δούλευαν όσους θέλουν νά έμβουν και νά υπάγουν νά χτυπήσουν τον Ναπολέοντα. Του αποκρίνομαι, όσον διά το μέρος μου δέν έμβαινω εις την δούλευσιν. Τί έχω νά κάμω μέ τόν Ναπολέοντα. Αν θέλετε όμως στρατιώτας διά νά έλευθερώσωμεν την πατρίδα μας σέ υπόσχομαι καί 5 και 10 χιλιάδας στρατιώτας, μία φορά έβαπτίσθημεν μέ το λάδι, βαπτίζόμεθα και μίαν μέ το αίμα διά τήν ελευθερίαν της πατρίδος μας.

Και όταν την 1 Απριλίου του 1821 ετζακίσθη το στράτευμα το Ελληνικό από τους Τούρκους άνέγνωσε το θεοσεβές άνδρός χριστιανού.

Ό Αναγνωσταράς, Μπεϊζαντές, Μπούρρας πάνε ζ΄ τό Λεοντάρι έμεινα μόνος μου μέ τό άλογο μου εις τό Χρυσοβίτζι, γυρίζει ο Φλέσσας και λέγει ενός παιδιού: μείνε μαζί του, μήν τον φάνε τίποτες λύκοι. Έκατζα έως που έσκαπέτησαν μέ τα μπαϊράκια τους, απέ έκατέβηκα κάτω, ήτον μία εκκλησιά εις τον δρόμον, (ή Παναγιά ζ΄ το Χρυσοβίτζι), και το καθησιό μου ήτον οπού έκλεγα τήν Ελλάδα. Παναγιά μου βοήθησε και τούτην τήν φορά τους Έλληνας διά νά εμψυχωθούν ! και επήρα έναν δρόμο κατά τήν Πιάνα.

ΠΑΠΑ-ΦΛΕΣΣΑΣ

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΛΕΣΣΑΣ (1907-2008) Νο 42 viii:

Επισκεύθηκα το Σιμωνίδη στις 1 Αυγούστου 2000 μαζί με την γυναίκα μου Μερόπη την αδελφήν μου Δήμητρα και τον γαμβρόν μου Αναστάσιο Μπολολιά. Μου είχαν χαλάσει τα φρένα της Μερσεντές επιστρέφοντας απο την Πολιανή και σταματίσαμε σ'ένα μανάβικο στη Θουρία. Εκεί ροτώντας για τον Σιμωνίδη Φλέσσα μας οδήγησε ένας ευγενικός κύριος με Βέσπα στο σπίτι του στη Μικρομάνη λίγα χιλιόμετρα απο την Θουρία.

**Ο Σιμωνίδης Ι. Φλέσσας υπαγορεύει
Ιστορικά γεγονότα στον Τίμο Φλέσσα.**

Τον βρήκαμε εκεί, έβγαλε καρέκλες στο προάβλειο και καθίσαμε όλοι μαζί κάτω από τη μουριά του σπιτιού του. Δίπλα ήταν παρακρισμένη η τρίκυκλη ματοσυκλέττα του που κάθε Κυριακή τη φόρτωνε αγκινάρες και τις πούλαγε στη Λαϊκή της Καλαμάτας.

Μιλήσαμε για τον Παπα-Φλέσσα, τους Δικαίους και για το σπίτι του Παπα-Φλέσσα στην Πολιανή. Ο Σιμωνίδης λέει ότι το σπίτι του Παπα-Φλέσσα αίνει σε οικόπεδο δίπλα από το παλαιό σπίτι που έχει ένα φούρνο χισμένο πάνω σε μία πέτρ και όχι αυτό που έχει την ψεύτικη επιγραφή στο χάλσμα. Η γιαγιά του, του είπε ,ότι το σπίτι αυτό είναι Φλεσσαϊκό και επείγε μάλιστα και το ζήτησε να του το δώσουν αλλά δεν του το έδωσαν. Δεν υπάρχουν τίτλοι γιαυτό το σπίτι.

Μας είπε ότι ήταν ένα πολύ σημαντικό στέλεχος των ανταρτών του 1944.

Το 1944 τον εκκάλεσε ένας Γερμανός Υπαξιωματικός Ονόματι Φλέσσας, Ελληνικής καταγωγής, να πάει στο Ναβαρίνο να τον γνωρίσει. Επειδή όμως ο Γερμανός αρνήθηκε να κάμει μία εκτέλεση που του ανάθεσαν, οι Γερμανοί τον έδιωξαν και έτσι ο Σιμωνίδης δεν τον πρόλαβε για να τον γνωρίσει.

Κυριακή, 27 Αυγούστου 2000

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΙΜΟΥ ΦΛΕΣΣΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΙΜΩΝΙΔΗ ΦΛΕΣΣΑ.

Από: Ευθύμιος Κ. Φλέσσας
Αγίου Σύλλα 29
Νέα Πεντέλη Αττικής
15236

Προς : Σιμωνίδη Γ. Φλέσσα
Μικρομάνη, Καλαμών, 24100
Αγαπητέ Σιμωνίδη,

Είμαι πολύ συγκινημένος που, μετά από τόσα χρόνια μπόρεσα να γνωρίσω έναν παλαίμαχο αγωνιστή της οικογενείας των Φλεσσαίων. Σου στέλνω μία φωτογραφία που βγάλαμε μαζί τον Αύγουστο του 2000 και ένα αντίγραφο μιας άλλης φωτογραφίας που έχω βγάλει εγώ με τον αδελφό μου Γιάννη, Δημοδιδάσκαλο, με τον θείο μας Δημητράκη Γ. Φλέσσα από την Ζούρτσα, Ολυμπίας. Έχει γεννηθεί και αυτός το 1905 και τ' όνομα του πατέρα του είναι και αυτού Γεώργιος. Ήταν και αυτός ένας αγωνιστής στην αντίσταση.

Πιστεύουμε ότι οι Ζουρτσάνοι Φλεσσαίοι κατάγονται από τον Ιωάννη Ηλία Φλέσσα ανιψιό του Παπα-Φλέσσα από τον ομομήτριο αδελφό του Ηλία που σκοτώθηκε στην άλωση της Τρομπολιτσάς.

Εμείς σαν απόγονοι της ηρωικής οικογένειας των Φλεσσαίων θέλουμε εσάς όλους του μεγάλους να σας ακούμε ότι είστε καλά και καμιά φορά να σας βλέπουμε. Γι αυτό σε παρακαλώ εάν έχεις κάποια ανάγκη για κάτι, φάρμακα, χρήματα ή οτιδήποτε άλλο σε παρακαλώ πάρα πολύ να μου τηλεφωνήσεις στο τηλ. 01-6138059 και εγώ μπορώ ν' ανταποκριθώ πολύ σύντομα. Επίσης θα ήθελα μαζί με όλους του άλλους στενούς σου συγγενείς να σου συμπαρασταθώ σε περίπτωση ασθένειας σου, χτύπα ξύλο.

Εγώ συνεχίζω την έρευνά μου για τους Φλεσσαίους και ευελπιστώ να λύσω την αιώνια έχθρα και το μπέρδεμα που μας έχουν κάνει οι Δικαίοι. Δεν πιστεύω επ' ουδενί ότι Ο Παπα-Φλέσσας ήταν Δικαίος την καταγωγή. Όταν γεννήθηκε ήταν Γεώργιος Δημ. Φλέσσας (βεβαίως Φλέσιος και αργότερα Φλέσσας). Όταν έγινε παπάς έγινε Γρηγόριος Παπα-Φλέσσας και έτσι το θέλει όλος ο Ελληνικός λαός, και όταν έγινε Απόστολος της Φιλικής Εταιρείας Έγινε Δικαίος τω αξίωμα ή οφίκιο και Αρμόδιος. Αυτή είναι όλη η αλήθεια και οι Δικαίοι δεν έχουν καμία σχέση με τους Φλεσσαίους.

Πολλά χαιρετίσματα στην σύζυγο σου και σε όλους του Φλεσσαίους της περιφέρειας Καλαμών.

Με πολύ σεβασμό

Ευθύμιος Κ. Φλέσσας

ΠΑΠΑ-ΦΛΕΣΣΑΣ

Η ΜΑΧΗ ΤΡΙΚΟΡΦΩΝ 12 ΙΟΥΛΙΟΥ 1779

Εις τὰ Τρίκορφα πλησίον τῆς Τριπόλεως τὴν 12ην Ἰουλίου 1779 ἐγένετο ἡ μεγάλη μάχη μεταξύ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἀλβανῶν πού εἶχαν φέροι προ 10ετίας οἱ Τούρκοι πρὸς καταστολὴν τῆς Ἐπανάστασεως τοῦ 1769.

Οἱ Ἀλβανοὶ ἦσαν 7.000 καὶ οἱ "Ἕλληνες 3.000. Μεταξύ τῶν Ἑλλήνων ἦσαν καὶ Ἀρκάδιοι (Τριφύλιοι) με ἀρχηγούς τοὺς Ἀλέξην Ντάραν ἀπὸ τὸ Ψάρι, Ἰωάννην Θειακὸν ἀπὸ τὸ Σκληρού, Ἰωάννην Κόρδαν ἀπὸ τὸ Κούβελα, Ἰωάννην Ρούσσην ἀπὸ τὸ Λάπι-Κοπανακίου, Ἰωάννην Ντάβον ἀπὸ τὸ "Ἄνω Δώριον (Σουλιά) καὶ Θανάσην Ριπεσιώτην ἀπὸ τὸ Κεφαλόβρυσον.

Οἱ Ἀλβανοὶ εὐρισκόμενοι ἔξω τῆς Τριπόλεως πρὶν ἀρχίσει ἡ μάχη ἐζήτησαν συμβιβασμὸν. Ἀπέστειλλαν εἰς τοὺς κλέφτες καὶ ἄρματωλοὺς πού ἦταν εἰς τὰ Τρίκορφα τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν:

«Κλεφτόκαπεταναῖοι Μοραῖτες,

Δεν ἐκάματε καλά νὰ σμιζετε με τοὺς Τούρκους καὶ νὰ ρηθῆτε νὰ μας βαρέσετε. Ναῖσκε ὄρε, δεν το παντέχομε ετούτο τὸ πράμα καὶ σάν ἐσεῖς εἴχατε αἰτίγια μαζί με μας, τότενες νάρχόσαстан παλληκαρίσια, νὰ τὰ βάζαμε ὄρε τὰ πράματα στὴν καλὴ τοὺς στράτα. Μά τον Θεό δεν σας λέμε ψέματα, ακουστὲ ταῖς γραφαῖς μας καὶ ταῖς ἀρμῆνιες μας, γιατί ταχύ οἱ Τούρκοι θενά βαρέσουνε καὶ σας ὅλους καὶ θὰ σας σκοτώσουνε, ἐλάτε σάν καλά παλληκάρια πού ἦσαστε νὰ τὰ συμφωνήσουμε, μὴ καρτερεῖτε.

Τριπολιτσά στις 8 Ἰουλίου 1779

Οἱ Γενικοὶ Ἀρχηγοὶ

Ἀλὴ Χατζὴ Ὀσμάν Μπέης

Σουλεϊμάν Μπέης κ.λ.π.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Κλεφτῶν καὶ Ἀρματωλῶν ἀπήντησαν ὡς ἐξῆς:

Ἀρβανίτες,

Τὸ γράμμα σας τὸ ἐλάβομεν καὶ σας γράφομεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ποτὲ δὲν ἤχαμε σκοπὸν γιὰ νὰ ἀνταμοθῶμεν μέ τοὺς Τούρκους, διότι καὶ αὐτοὺς θεωροῦμεν κακοὺς ἐχθροὺς μας καὶ νάρθουμε νὰ σας κτυπήσουμε, τὸ θέλετε ἐσεῖς, γιατί ἀπὸ τὸν καιρὸ πού γένηκε τὸ σεφὲρι (ἐπανάστασις) τὸ Μάρτη τὸ ἔτος 1769 ἐμβήκατε στὸ Μωρηά γιὰ νὰ βοηθήσετε τοὺς τούρκους καὶ νὰ κτυπήσετε ἐμὰς τοὺς μωραῖτες δέκα χρόνια γένονται ἀπὸ τὸν καιρὸ ἐκεῖνον εὗς σήμερα, πού μας ἐτηρανήσατε, μας ἐσβήσατε, ἐσκοτώσατε τοὺς πατέρες μας, τὶς μητέρες μας, τὰ ἀδέρφια μας, τὴς γυναῖκες μας, τὰ παιδιὰ μας, τοὺς συγγενεῖς μας καὶ τοὺς πατριώτες μας καὶ μας κάματε τέτοια πολλὰ κακά πού ἐμεῖς δὲν μπορούμε πλια νὰ σας χορεύσωμεν καὶ οὔτε νὰ σας συγχωρήσωμεν καὶ διὰ αὐτὸ μαζοχτήκαμε οὔλοι ἐδώπερα νὰ σας κτυπήσωμεν καὶ μέ τὴν δύναμι τοῦ Θεοῦ ἂν μπορέσωμε καὶ νὰ σας διώξουμε πλια ἀπὸ τὸ Μωρηά.

Ἄν ἐσεῖς θέλετε γιὰ νὰ πολεμήσουμε καὶ νὰ σκοτωθῶμε, ἐμεῖς σας συγχωροῦμε γιὰ ὅλα τὰ χάλια πού μας ἐκάματε καὶ ἐλάτε μερικοὶ ἀπ' ὅλους σας νὰ μας φέρετε τὰ ἄρματα σας καὶ νὰ μας δώσετε ὅσα χρήματα εχουτε στὰ κεμέρια σας πού τὰ μαζόξατε ἀπὸ τοὺς πατριώτες μας καὶ υστέρτα νὰ σας στείλουμε μέ μεγάλο σιγουρητὸ στὴν πατρίδα σας, ἐλάτε καὶ σας καρτεροῦμε γιατί πάνε ἐκεῖνα πού ξέρατε, ἐλάτε τὸ ταχύ ἄλλοιῶς θὰ τὸ μετανοήσετε.

Ἀπὸ Τρίκορφα 10 Ἰουλίου ἔτος 1779

Μέ τὴν συμφωνία ἀπὸ ὅλους τοὺς Κλέφτες καὶ τοὺς Ἀρματωλοὺς τοῦ Μωριά υπογράφουμε ἐμεῖς οἱ πρῶτοι ἀρχηγοὶ.

Κωνσταντῖνος Κολοκοτρώνης

Ἀλέξης Ντάρας

οἱ Ὑπαρχηγοὶ

"Ἀναγνώστης Κολοκοτρώνης καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἀποστόλης καὶ Γιώργος, Ἰωάννης Θειακός, Ἰωάννης Κόρδας, Ἰωάννης Ρούσσης, Χρῖστος Ντουσακίτης, Ἰωάννης Ντάβος, Δήμας Μπαρακούρας, Πάνος Κρεμαστιώτης, Ἀναστάσιος Μιουτζάρας, Παναγιώτης Βενετσιανέος ἢ Παναγιώταρος, Γεώργιος Μαργέλης.
(Ἀθ. Γρηγοριάδου Ἱστορικαὶ Ἀλήθειαι σελ. 77—78)

Οἱ Ἀρβανίτες ἀπήντησαν ὅτι δέχονται ἄλλα νὰ μὴν παραδώσουν τὰ ὅπλα τῶν καὶ νὰ γίνῃ ἀνταλλαγὴ ομήρων. Αὐτὰ δὲν τὰ ἐδέχθησαν οἱ "Ἕλληνες καὶ τοὺς ἀπήντησαν νὰ πράξουν ὅπως νομίζουν. Οἱ Ἀλβανοὶ ἀπελίστηκαν τότε καὶ ἐπετέθησαν εἰς τὰ Τρίκορφα κατὰ τῶν Κλεφτῶν τὴν 12ην Ἰουλίου 1779. Σχετικῶς γράφει ὁ Ἄ θ. Γ ρ η γ ο ρ ι ἄ δ η ς: «Οἱ Ἀλβανοὶ προσέβαλλον λυσοδῶς καὶ μετὰ ἀλαλαγμῶν φοβερῶν τοὺς πελοποννησίους κλέφτας καὶ ἄρματωλοὺς καὶ μάχη πεισματωδεστάτη καὶ φονικὴ συνεκροτήθη τότε... Οἱ Κλέφτες διετήρησαν ἀκλόνητοι τὰ οχυρώματα τῆς θέσεως τῶν Τρικόρφων. Ἐνῶ δὲ ἡ μάχη ἐξηκολούθη λυσσαλαῖα καὶ ὁ τουφεκισμὸς συνεχῆς καὶ φονικὸς ἐκατέρωθεν καὶ οἱ Ἀλβανοὶ... ἤτοιμάζοντο διὰ νὰ ὠρμήσουν καὶ πάλιν κατὰ τῶν κλεφτῶν» αἴφνης ἀπὸ τι ὑψηλόν, πετρώδες καὶ ὄρεινόν μονοπάτιον τοῦ ὄρους Μαινάλου

ΠΑΠΑ-ΦΛΕΣΣΑΣ

εφάνησαν κατερχόμενοι δρομαῖοι προς έπικουρίαν, οί άρματωλοί Θανάσης Ριπесиώτης και Μητρός Βενετσιάνος έκ Τριφυλίας, ό Αντώνιος Κορμάς έξ 'Ανδρούσης, ό Παναγιώτης Σάλιαγκας έκ Μεθώνης και τίνες άλλοι ώς 12 κλεφταρχηγοί με 1000 παλληκάρια καί πολλές άρματωλικές σημαίας κυανόλευκουσ... Προσέβαλλον τά νότα τών Αλβανών τεθέντων έν τω μέσω δύο φονικών πυρών.

Τότε ό Κωνσταντίνος Κολοκοτρώνης και Αλέξης Ντάρας μέ τους λοιπούς αρχηγούς και τά παλληκάρια των έπιτεθέντες κατά μέτωπον κατώρθωσαν νά τους τρέψουν εις άτακτον φυγήν... Εις ταύτην τήν μάχη ν διαρκέσασαν ώρας 13 έφονεύθησαν έκ τών Αλβανών 7300 και έπληγώθησαν 1600.. Ηχμαλωτίσθησαν 2.400... 'Από τους πελοποννησίους κλέφτας και άρματωλούς έφονεύθησαν 110 και έπληγώθησαν 40. Μεταξύ τών φονευθέντων ήσαν και οί άρματωλοι Δήμος Μπαρακούρας έκ Φαναριού, ό Γεώργιος Μαργέλης έξ 'Ανδρούσης, ό Ιωάννης Ντάβος έξ Σουλιμά (Ανω Δωριού) Τριφυλίας περίφημος έπι ήρωική ανδρεία άκμάσας από το 1763...» (Ιστορικά 'Αλήθειαι σελ. 76—83).

Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

(Απόσπασμα από το βιβλίο του Ιωάννη Φιλίμωνα . Τόμος Φιλική εταιρία σελίδα 144)

Διά τήν διαφοράν των ηθικών καταστάσεων ή Φιλική Εταιρία διηρείτο εις επτά Βαθμούς. Ησαν δέ ούτοι

- Α'. Ο των Βλάμιδον (Αδελφοποιητων)
- Β'. Ο των Συστημένων
- Γ'. Ο των Ιερέων
- Δ'. "Ο των Ποιμένων
- Ε'. "Ο των Αρχιποιμένων
- ΣΤ. "Ο τών Αφιερωμένων
- Ζ'. Ο των Αρχηγών των Αφιερωμένων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΟΠΟΙΟΙΗΤΩΝ

Αί έρευναι κερί των παραλαμβανομένων εις τήν Έταιρίαν έγινοντο πολλά αύστηραί. Δεν ήτο συγκεχωρημένη ή αποδοχή ανθρώπων διεφθαρμένων, άν και δέν άπέφυγεν ή Εταιρία τό δυστύχημα τούτο.

Ο Κατηγούμενος έξετάζετο κατά πρώτον μέ τρόπον έπιτήδειον. Αν έχη τάς διακρινόμενας άρετάς του πολίτου, γνωριζόμενος ειλικρινής εραστής τής Ελευθερίας και τής Πατρίδος του, ενάρετος εις τόν βίον του και άσχετος πάσης άλλης Μυστικής Εταιρίας. Παρά τάς θεμελιώδεις ταύτας προφυλάξεις έξητείτο, άν ούτος δέν έκινείτο από περιέργειαν άπλήν, ή έπίβουλον, άλλ' από αληθή πατριωτισμόν. Δίδων τοιουτοτρόπως ανύποπτα τά δείγματα τής εμπιστοσύνης του, γίνεται δεκτός εις τόν Βαθμόν του Αδελφοποιητού¹, όρκιζόμενος επί του 'Ιερού Ευαγγελίου, και διδασκόμενος τα ανήκοντα τής χειρός Σημεία². Ο Αδελφοποιούμενος επανελάμβανε κατά χρέος τόν όρκον τρίς καί ερωτώμενος. Αν αυτά, όσα επανέλαβε τρίς, ήναι αληθή, άπεκρίνετο, Ναι! Είναι και έσονται αληθή και δια ασφάλειαν των υποσχέσεων μου όρκίζομαι εις το θειον και ιερόν Ευαγγέλιον. Μέ τό μέσον τούτο υπεβάλλετο εις όρκον κατά τόν Έκκλησιαστικόν Νόμον, έκτελούμενον και δι' Ιερέως, άν δέν έδίδετο υποψία. Η Αδελφοποιία παρεδέχθη διά τήν

¹ Η Αδελφοποίησις ή καλλίτερον Αδελφοποιία, επεκράτει έκ παλαιάς τινός συνηθείας εις τους Έλληνας. Ένεργείτο επ' Εκκλησίας δι' Ιερέως, ευχών κοί περιζωσμάτων. Απέβλεπε δέ τόν σκοπόν του νά συζώσει δύο ή και περυσσότεροι, ώς τέκνα μιας μητρός συμβοηθούμενοι υποχρεωτικώς εις άλας τάς περιστάσεις του. Πολλάκις έκληρονομούντο αμοιβαίως κατά νόμον ιδιωτικής συμφωνίας. Εις τήν Στερεάν συνειθίζετο αύτη και μεταξύ Έλληνος και Τούρκου. Δεν ήξεύρομεν, άν υπήρχε πρίν, ή η τυραννία τον Τούρκων έγέννησε τήν ανάγκην παρομοίου δεσμού.

Έκτελείτο ακόμη και εν άλλο είδος Αδελφοποιίας ανωτέρου βαθμού διά του συναλλάγματος και του αμοιβαίου ενδύματος των χιτώνων. Τήν πράξιν ταύτην ένήργουν ώσεπιτοπλείστον αι μητέρες των Αδελφοποιουμένων. Καταντά το ίδιον και ή λεγομένη Στα υ ρ-Α δ ε λ φ ό τ α η ς. Οι Αδελφοποιητοί ώνομάζοντο 'Αλβανιστί Β λά μ ι δεσ, χυδαιοβαρβάρως Μ π ο υ ρ α ζ έ ρ ι δ ε σ και τουρκικώτερον Άρκατάσσιδες (ως έκ του Καρδάς, σημαίνοντος Αδελφόν). Από τους Θράκας και Μακεδόνας έλέγοντο Μπράτιμοι (έκ του Μπράτε). Εις τήν νέον Ιστορίαν τής Ελλάδος απαντώνται όλαι αύται αι όνομασίαι.

² Εις εν αντίγραφον Διδασκαλίας είδομεν και τήν άκόλουθον περίοδον «Αλλ', άν ούτος εύρίσκετο εις τήν περίστασιν αυτήν έξω τής Ελλάδος, και δέν εύκόλυνετο ό δι' Ιερέως όρκος του, τότε έξηγούντο εις αυτόν τά Σημεία και οί Λόγοι, έχρεώσται δέ ό Ιδιος νά άδελφοποιηθώ, μέ όποιον άλλον συναπαντάτο εις τήν Ελλάδα, Μέλος του βαθμού του. Δεν ήμπορούμεν όμως νά αποδεχθώμεν τό άσυνάρτητον τής Ιδέας αυτής, και συμπεραίνομεν, ότι είναι παραπλήρωμα ξένον και μεταγενέστερον.

ΠΑΠΑ-ΦΛΕΣΣΑΣ

χειραγωγίαν τών πολλών, χωρίς να μερικήζεται εἰς δύο μόνους, Ἀν καί ἐκτελείτο κανονικῶς ἀπό ἐν εἰς δεύτερον πρόσωπον³.

Ὁ Ἀδελφοποιούμενος συνωδεύετο μ' ἐν Ἐφοδιαστικόν, φέρον ἀπλῶς ἓνα Σταυρόν. Οἱ διαγνωριστικοί λόγοι του ἦσαν «Τσιμπούκι, Τσαρούχι».

Εἰς τα πρώτα περί τῶν Ἱερέων βλέπομεν καί τά περί τῶν Σημείων αὐτοῦ του Βαθμοῦ⁴.

ΚΛΕΦΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟ ΓΡΗΓΟΡΙΟ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ

Αφιερωμένο ἀπό τόν Γιάννη Τσαούση, Ζούρτσα (Νέα Φιγαλία) σε ομόηχο με τα «παιδιά της Σαμαρίνας». Ευχαριστούμε θερμά τόν αγαπητό Γιάννη για τήν ἀγάπη του προς τόν Σύλλογόν μας καί τήν ἀφοσίωση του στον ἥρωα τῆς οικογενείας μας τόν Γρηγόριο Παπαφλέσσα. Επανειλημμένα καί στο παρελθόν ἔχει αὐτοσχεδιάσει καί γράψει λαϊκά τραγούδια καί ποιήματα για τόν Παπαφλέσσα. Γεννήθηκε στη Ζούρτσα Ολυμπάς, μητέρα του ἦταν ἡ Θανάσω Γεωργίου Φλέσσα (1897-1977) καί πατέρας του ὁ Γεώργιος Ἰωάννου Τσαούσης. Εἶναι ψάλτης στην ἐκκλησία του Ἁγίου Νικολάου στη Ζούρτσα.

Παπαφλέσσας σύναξε
αρματολούς καί κλέφτες
καί διαλεχτούς πολεμιστές
καί τολμηρούς Μανιάτες.

Σαν συναχτήκαν τα κλεφτόπουλα
μπροστά στον Παπαφλέσσα
του δώσανε ὑπόσχεση
υποταγή καί μπέσα.

Κί ὁ Ἠγούμενος εὐλόγησε
αὐτούς καί τ' ἄρματά τους
κί εὐχήθηκε ἐλευθεριά
σ' αὐτούς καί τα παιδιά τους.

Ἡ θάνατος ἢ λευτεριά
ὄλοι θα ὀρκιστοῦμε
για τήν πατρίδα τήν γλυκειά
ἐλεύθερη να ἰδοῦμε.

Ἄιντε παιδιά μωρέ κλεφτόπουλα
παιδιά του Παπαφλέσσα
τό Νιόκαστρο να πιάσουμε
καί στο Μανιάκι μέσα.

Να κόψουμ' ἐκεῖνη τή στρατιά
του Ἰμπραήμ τή στρατά
κί ἄς πέσουμε ὄλοι μαζί
κί ἄς γίνουμε κομμάτια.

Κί ὀρμήσανε σαν τα θεριά
σαν λύκοι σαν λιοντάρια
σαν Ἕλληνες σαν ἥρωες
σαν ἄξια παλικάρια.

Κί ὄλοι τους σκοτωθήκαν
σ' τόν Ἰμπραήμ τόν βόλι
καί στο Μανιάκι πέσανε
καί φονευθήκαν ὄλοι.

Πέφτουν Τούρκο-αιγυπτιακά κορμιά
σαν σύκα μαραμένα
πέφτουν καί τα κλεφτόπουλα
στα αἵματα βαμμένα.

Μέσα σ' αὐτόν τόν χαλασμό
πέφτει κί ὁ Παπαφλέσσας
ἠρωϊκῶς μαχόμενος
μεσ' τόν Μανιάκι μέσα.

Καί θλίβεται τόν Φλέσσα ἡ γενιά
καί του ουρανοῦ τ' ἄστρα
σ' ἀναζητάει ἡ ἐκκλησιά
καί του Μοριά τα κάστρα.

Τέτοια μορφή, τέτοια θωριά
δεν μεταγιενιέται
ὄσο καί να τόν θέλετε
ὄσο καί να τόν λέτε.

Τόν λέγω καί τόν ομολογῶ
τόν λόγο μου πίσω δέν παίρνω
γιατί με τή θυσία σου
πότισες τῆς λευτεριά τόν δένδρον,

Γιάννης Τσαούσης,
Ζούρτσα 2011.

³ Φέρεται εἰς ἐν Ἀντίγραφον Διδασκαλίας καί τούτο• «ὅτι ὁ Ἀδελφοποιούμενος εἰδοποιεῖτο νά ἔχη κεκαθαρμένα τά ὄπλα του καί ἔτοιμα εἰς τό κιβώτιόν του πενήντα φυσέκια διά νά τα μεταχειρισθῆ, ὅταν τόν προστάξῃ ὁ Ἀρχηγός του. Μήτε περί τούτου, μήτε ἐναντίον τίνος ἐμελλε να ἐξοπλισθῆ, του ἐδίδοτο καμμία γνώσις». Μολοντούτο γνωρίζομεν, ὅτι οἱ Βλάμιδες δέν ἤξευρον τίποτε περισσότερο, παρά τά ἀνωτέρω. Μέ ἄλλους λόγους ἤξευρον ἀπλῶς, ὅτι υπήρχον τινες φροντίζοντες ὑπέρ τῆς Πατρίδος.

⁴ Ὁ Βαθμός τῶν Βλάμιδων διήρκει πιθανολογεῖται δε, ὅτι ἔλαβε παύσιν μετὰ τόν διορισμόν τῶν Ἐφοριῶν.

ΠΑΠΑ-ΦΛΕΣΣΑΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΙΜΗΣ ΣΤΟΝ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, κατά την εορτή της 25ης Μαρτίου 2011, η θρησκευτική Υπηρεσία της ΕΛ. ΑΣ διοργανώνει μαζί με την δοξολογία και επιμνημόσυνη δέηση με αρτοκλασία, προσφορά του Συλλόγου μας, για τον ήρωα του 1821

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗ ΓΡΗΓΟΡΙΟ ΦΛΕΣΣΑ (ΔΙΚΑΙΟ - ΑΡΜΟΔΙΟ) Ή ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ.

Η εκδήλωση θα γίνει στο τέλος της θρησκευτικής Λειτουργίας του Ευαγγελισμού στο Εκκλησάκι των Αγίων Ταξιάρχων (Μιχαήλ και Γαβριήλ) στην Πρώην Σχολή της Αστυνομίας, Μεσογείων 96, Αμπελόκηποι στις 9:00 π. μ.

Στην συνέχεια, στο Πνευματικό κέντρο του ναού θα δοθεί καφές και θα γίνει επικοινωνία με τους Φλεσσαίους που θα παραστούν.

Ο Παπαφλέσσας τιμάται στην Αστυνομία επειδή υπηρέτησε σαν **πρώτος Υπουργός Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξεως.**

Ο σύλλογος «ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΦΛΕΣΣΑΙΩΝ «Ο ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ» ευχαριστεί τον Πανοσιολογιότατο Αρχιμανδρίτη κ. Νεκτάριο Κιούλο, προϊστάμενο της θρησκευτικής υπηρεσίας της Σχολής, για την ευγενή προσφορά του και καλεί όλα τα μέλη και φίλους του συλλόγου να τιμήσουν με την παρουσία τους τον πρώτο Υπουργό Εσωτερικών - Δημόσιας Τάξεως και τον ήρωα της οικογενείας μας Γρηγόριο Παπαφλέσσα.

Σημειωτέον ότι ο Πανοσιολογιότατος Αρχιμανδρίτης Νεκτάριος είναι μέλος της οικογενείας των Φλεσσαίων. Η μητέρα του είναι Φλεσσιοπούλα, είναι η κ. Ελένη Χρήστου Φλέσσα από το Μοναστηράκι Γορτυνίας.

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΦΛΕΣΣΑΣ (ΔΙΚΑΙΟΣ - ΑΡΜΟΔΙΟΣ) Ή ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΠΡΩΤΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ,
ΚΑΙ ΗΡΩΑΣ ΤΟΥ ΜΑΝΙΑΚΙΟΥ
ΠΟΛΙΑΝΗ 1788 - ΜΑΝΙΑΚΙ 1825

Ιδιοκτήτης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
ΤΩΝ ΦΛΕΣΣΑΙΩΝ Ο «ΠΑΠΑ-ΦΛΕΣΣΑΣ»

Αγίου Σίλα 29, Νέα Πεντέλη, 15236.

ΤΗΛ. 210- 6138059

-ΦΑΞ 210- 8037827

e-mail fflessas@flessas.eu, www.flessas.eu

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Αριθ. Τεύχους 43

Εκδότης Διευθυντής Τίμος Φλέσσας

Διανέμεται **ΔΩΡΕΑΝ**

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ

ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΤΕΣ. ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΚΑΙ

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΣΤΗΝ

ΑΝΩΤΕΡΩ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Ή ΣΤΟ

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑΣ

051/296036-26

*Εγώ πλήρωσα την συνδρομή μου.
ΕΣΕΙΣ;*

*Τιμή Συνδρομής 25 €
Εάν όχι παρακαλούμε θερμά να
την εξοφλήσετε είτε με
ταχυδρομική επιταγή στη
Διεύθυνση του Συλλόγου ή μέσω
της Εθνικής Τράπεζας στο
λογαριασμό **051/296036-26***